

מצוות – חלק ג'

המבט על עניינין של המצוות אותו למדנו אתמול הוא בעצם אמירה שהמצוות הן דרך המביאה את עם ישראל אל הגשמת מהותו הפנימית בצורה מלאה. המבט הפשוטני אומר שאנו מקיימים את המצוות ו'נראה לאן זה יקח אותנו' הרב קוק אומר הפוך בדיוק! העתיד הוא ש'מושך' אותנו אליו בחבלי עשיית המצוות.

"וזהו רזו התשובה המביאה לידי גאולה. לעתיד יתל הבננו מפנימיותו. מנקודת-ציון ילך הלוך והתפשט עד חיצות יהודה וגבולות ישראל." "היטיבה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים"

(אורות, זרעונים, מעשי יצירה)

ציון מבטאת את המקום הפנימי בעם ישראל, שבו קיימים האידיאלים בצורה יותר מכונסת. ומתוך הנקודה הזו, שכל הערכים נמצאים בה בצורה מזערית (ונמצאים בה תמיד, בלי קשר למצב החיצוני של עם ישראל) – האור הולך ומתפשט במהלך ההסטוריה עוד ועוד על כל מחנה ישראל. גם באופן פיזי הקדושה הולכת ומתפרסת הלאה, אך אולי עוד יותר באופן רעיוני – הקדושה הולכת ומשתרעת במרחבים הרעיוניים על מקומות נוספים. לא רק בתוך בית המדרש אלא גם לנושאים רבים: ספרות, שירה, חקלאות, בנקאות, מכונאות, תעשייה, עיצוב-פנים. כל דבר – מתוך הקודש.

וזו כוונת הפסוק: קודם כל "הטיבה ברצונה את ציון" – הפנימיות, ואח"כ ייבנו גם ה"חומות" – הבניין הגשמי יותר, שמבטא חיים שלמים יותר של עם. וזה שייך לצד של "ירושלים":

"והעתיד הנהו הולך וצועד, הולך ונגיש לנו. נתרום מעט, נזכה מעט את רגשותינו ושכלנו והננו עומדים סמוך לו, הננו רואים את רעדת קרני אורו המעלפים בצעיף, אשר מדת דקותו או עביו תלויה היא בקשבונו הפרטי וכל אקד ואקד יוכל למצא מהרהורי לבו. אשרי מי שמלא את לבו תקנת חיים וצפית ישועה, שהיא רואה כבר את אור הישועה, כשהיא שולחת לנו את קנייה"

(אורות, זרעונים, מעשי יצירה)

מתוך ההסבר הרעיוני של המצוות בצורה הזו – הרב קוק קורא קריאה אל הציבור. "העתיד הולך וצועד", זו עובדה. הוא הולך ומתקרב אלינו. ולכן הבה "נתרום מעט", נדכך במחשבותינו והרגשותינו ונגיע אליו ממש. את מידת הריחוק מקרני האור שלו אנחנו קובעים וככל שנרגיש יותר את מציאות האור קרובה אלינו כך נתמלא חיים ותקוה.